

at § 8 i serviceloven bliver udmøntet. Her taler vi om et mindretal, endog et meget skrøbeligt mindretal, og der skulle man egentlig tro, at Det Konservative Folkeparti ville forholde sig omvendt i forhold til det, de gør, nemlig sikre det skrøbelige mindretals interessevaretagelse frem for det brede flertals, hvor vi må antage, at vælgerne lokalt faktisk godt kan håndtere den situation.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg finder faktisk helt principielt, at vi også i serviceloven netop forpligter kommunerne til via det opsøgende arbejde, hvis der er nogle særlige forhold i familien, rent faktisk at gå ind og tage hånd om dem. Det har vi rent faktisk forpligtet kommunerne til at skulle gøre gennem serviceloven.

Vi skal så ved fælles hjælp gennem anbringelsesreformen sikre, at det faglige personale bliver så gode som overhovedet muligt til at henvise til de tilbud, som kommunen er forpligtet til at give, så vi får fat på de børn, som har allermost behov for det, så vi sikrer, at de her særligt udsatte børn undgår en krise. Men vi skal samtidig give mulighed for, når vi taler om familier, der har ressourcer, der har netværk, at vi fortsat lægger den krisehjælp og den støtte i den enkelte familie.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så siger vi tak til fru Charlotte Dyremose og beder hr. Villy Søvnald om at komme på talerstolen som ordfører.

Villy Søvnald (SF):

Det er en vigtig og svær problemstilling, der rejses med forslaget om at sikre beredskabsplaner for børn i sorg og børn i krise i alle dagtilbud og folkeskoler.

Det er klart, at man altid kan diskutere, hvor langt man vil gå ned i at regulere. Jeg har tidligere syntes, at den her regering led af et voldsomt styringssyndrom, men jeg forstår, at det har slået om i dag, for her vil man ikke have det.

Jeg synes måske også, at man skal lade være med at lave en fortegnet debat, for alle er vel enige om det, der er forslagets intentioner, nemlig at hvis der er en familie, som er stærk nok til at bære den her situation og stærk nok til at klare situationen, så klarer familien det. Så kan jeg ikke rigtig forestille mig, at der er nogen, som vil komme og sige, at det skal andre klare. Så er det

bedst klaret i familien, og det tror jeg at alle er enige om.

Hvis familien af den ene eller den anden grund ikke kan klare det, tror jeg også, at alle er enige om – det vil jeg selv anse for umådelig logisk – at de, der er tættest på børnene i deres dagligdag, det være sig pædagogerne i daginstitutionen, det være sig læreren i skolen, er dem, der derefter tager sig af problemet.

Hvis den præcisering i forslaget kunne lette vejen, tror jeg da gerne, at vi vil medvirke til en sådan præcisering ved at levere et forslag, der gør, at ingen mistænker nogen for, at familien bliver frataget muligheden for selv at håndtere en situation, som familien ønsker at håndtere selv.

Derimod synes jeg, at der er en overvurdering af det tredje led. Jeg er helt enig i, at det er understreget i den servicelov, vi bl.a. har ansvar for i SF, nemlig i § 32. Her står der, at hvis barnet eller den unge har vanskeligheder, skal de så vidt muligt løses i samarbejde med familien og dennes medvirken, og at støtten må ydes tidligt og sammenhængende, så begyndende problemer hos barnet eller den unge så vidt muligt kan afhjælpes i hjemmet eller i det nære miljø.

Jeg tror, undskyld mig, at man gør sig nogle forestillinger, der måske går lidt videre end virkeligheden, hvis man tror, at det fungerer alle steder. Virkeligheden er jo, at hvis folk henvender sig til et københavnsk lokalcenter og siger, at de står med problemer, vil jeg tro, at de vil blive bedt om at vente et stykke tid, indtil det passer ind i den måde, lokalcenteret har tilrettelagt sit i øvrigt meget presserende arbejde på.

Den situation lettes jo heller ikke af, at mange ordførere, også fra de borgerlige partier, har en uvane med at karakterisere folk, der laver den her slags arbejde, som bureaukrater. I den almindelige optælling over det offentliges ressourceforbrug er en, der sidder i en socialforvaltning og rådgiver og hjælper mennesker, opført som en bureaukrat, hvilket jo ikke er en rosende ment omtale af vedkommende. Jeg synes bare, at man skal huske på, at hver gang man siger det ord i den offentlige debat, er man med til at give færre muligheder for, at de, der har behov for rådgivning og vejledning, kan få den rådgivning og vejledning, de har behov for.

Kl. 19.00

Bortset fra det er der meget, der tyder på, at behovet ikke alene er stort, men oven i købet stigende. Dagbladet JydskeVestkysten havde i søn-